

СКЛАДНІСТЬ ПОСТАНОВКИ ДІАГНОЗУ ЛИХОМАНКИ НЕВИЗНАЧЕНОЇ ЕТІОЛОГІЇ

*Гайворонська І. Є., Лайкова Л. М., Онда А. І., студ. 5-го курсу
СумДУ, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією*

Актуальність. Лихоманку невизначеної етіології (ЛНЕ) може спричинити надзвичайно велика кількість чинників, що виключає можливість створення будь-якої єдиної схеми обстеження хворих. 30-40 % лихоманок пов'язано зі специфічними та неспецифічними інфекційними процесами, 20-30 % - зі злоякісними новоутвореннями, 10-20 % - колагенозами, інші захворювання займають 10-15 %, а ще 10 %, на жаль, розшифрувати не вдається. Таким чином, коло захворювань для проведення диференційно-діагностичного пошуку досить широке.

Мета роботи - вивчення структури заключних діагнозів встановлених на основі клінічних, лабораторних та інструментальних даних у пацієнтів з попереднім діагнозом ЛНЕ.

Матеріали та методи. Для дослідження було взято 50 хворих з діагнозом при госпіталізації ЛНЕ у віці від 18 до 84 років (чоловіки – 56 %, жінки – 44 %).

Результати. Із них у 32 % заключний діагноз ГРВІ, у 28 % - захворювання гепатобіліарної системи: гепатит, холецистит, холангіт, жовчнокам'яна хвороба, дискінезії жовчовивідних шляхів; у 8 % - пневмонія; у 6 % - менінгіт; у 6 % - захворювання системи крові (агранулоцитоз, гіпохромна анемія, лімфогранулематоз); у 4 % - пієлонефрит; у 2 % - гнійний артрит ліктьового суглоба; у 2 % - новоутворення товстого кишківника; у 4 % - інфекційний мононуклеоз і лише у 8 % залишився попередній діагноз лихоманки невизначеної етіології.

Для встановлення остаточного діагнозу були використані такі методи дослідження: лабораторні – клінічний та біохімічний аналізи крові, клінічний аналіз сечі, бактеріологічні дослідження біологічних рідин, мієлограма та інструментальні – УЗД органів черевної порожнини, рентгенографія органів грудної порожнини, комп'ютерна томографія та інші.

Доведено, що завдяки ретельному обстеженню пацієнтів, а також індивідуальному підходу до вивчення причин виникнення ЛНЕ, вмінню аналізувати основні групи захворювань, що проявляються лихоманкою можна майже у 90 % випадків встановити правильний діагноз, від якого залежатиме подальше успішне лікування та прогноз захворювання.

Таким чином, у більшості випадків в основі ЛНЕ лежать добре відомі захворювання, які проявляються атиповим перебігом у вигляді переважання синдрому лихоманки, а не рідкі незвичайні патологічні процеси. Тобто це звичайні захворювання з незвичайним перебігом. Синдром ЛНЕ виділяють як проміжний, тимчасовий на шляху діагностичного пошуку.